



ה"ת 48973/10/20 - משטרה ירוקה נגד מאמון ג'באלי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 48973-10-20 גבאלי נ' משטרה ירוקה
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דורית סבן נוי
מבקשת	משטרה ירוקה
נגד	
משיב	מאמון ג'באלי

החלטה

לפני בקשה להארכת תקופת החזקת תפוס על פי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: "**הפקודה**")- משאית מ"ר 22-013-70 (להלן: "**המשאית**" או "**התפוס**") למשך 60 יום נוספים עד להגשת כתב אישום.

רקע

1. כנגד המשיב ואחרים התנהלה חקירה נרחבת בחשד לביצוע עבירות של עיסוק לא חוקי בפסולת. במהלך תקופה ערכה המשיבה תצפיות במסגרתן תועדה המשאית מושא הבקשה, בעשרות פעמים, שופכת פסולת בתחומי אתר שאינו מיועד לכך וזאת ללא רישיון וללא היתר. ביום 19.10.20 נתפסה המשאית על ידי המבקשת.
2. ביום 25.10.20 הגיש ב"כ המשיב בקשה להחזרת תפוס, לנוכח התנגדות המבקשת התקיים דיון בפני כב' השופטת כתבי-ריבלין. ביום 22.11.20 קבעה כב' השופטת כתבי-ריבלין בהחלטתה כדלקמן:

"בנסיבות המתוארות לעיל, קרי, חשד לביצוע עבירות בהיקף נרחב באמצעות המשאית, כחלק מרשת אירגונית עבריינית, בעת הזו, כאשר המשאית תפוסה זמן קצר- כחודש ומחצה, והחקירה מתקדמת בקצב משביע רצון, הגעתי לכלל מסקנה, כי שלושת תכליות התפיסה מתקיימות זו לצד זו, קרי, חילוט בסוף ההליך, הצגה כראיה בבית המשפט ומניעת עבירות עתידיות ואין מקום בשלב זה לשחרר את המשאית ל"חלופת תפיסה".

בהמשך לאמור, הורתה כב' השופטת כתבי-ריבלין כי המבקשת רשאית להחזיק בתפוס למשך

40 יום ממועד מתן ההחלטה וזאת על מנת לפקח על קצב התקדמות החקירה. עוד קבעה, כי ככל ולא יוגש כתב



אישום במועד, תגיש המשיבה בקשה מפורטת להארכת מועד החזקת תפוס.

3. ביום 30.12.21 הגישה המבקשת בקשה שכותרתה- "בקשה להארכת מועד החזקת תפוס והגשת כתב האישום". במסגרת בקשה זו, עתרה המבקשת להארכת החזקת התפוס למשך 60 ימים נוספים לצורך הגשת כתב אישום וצינה בסעיף 5 לבקשה כדלקמן:

"אומנם החקירה בעניינו של המבקש הסתיימה השבוע, והתיק מועבר בימים אלו לתובע מוסמך לבחינת הראיות ולהגשת כתב אישום, אך חקירת הפרשייה, שכאמור המבקש הינו אחד מהמעורבים המרכזיים בה, נמצאת בשלביה הסופיים".

עוד נטען כי קיים חומר חקירה רחב היקף המונה מספר ארגזים המצריך זמן לימוד, שעסקין

בפרשייה הכוללת מספר רב של מעורבים אשר חקירתם טרם הסתיימה. כן נטען כי לאחר התייעצות ראשונית עם התובע ישנו קושי להפריד בין עניינו של המבקש למעורבים הנוספים.

4. ב"כ המשיב התנגד לבקשה וטען כי תפיסת המשאית פוגעת פגיעה משמעותית בקניינו של המשיב ומשפחתו. עוד נטען כי מדובר בתפיסה של משאית אחת להבדיל מצי משאיות, שיש להפריד את עניינו של המשיב מעניינם של אחרים המעורבים בפרשה. לסיכום טען כי בשל חלוקה הזמן ממועד התפיסה, נקודת האיזון השתנתה והכף נוטה לעבר קניינו של המשיב.

5. בדיון שהתקיים ביום 13.1.21 קבעה כב' השופטת כתבי-ריבלין כי מעיון בחומרי החקירה שהתווספו, החשד הסביר התעצם ואף היקף ביצוע העבירות גדל. עוד קבעה, כי מדובר בחשד בעוצמה גבוהה, שכן עסקין ברשת מאורגנת ומסועפת הפועלת בצורה שיטתית ובהיקף רב והכל לשם הפקת רווח כלכלי. כב' השופטת כתבי-ריבלין קבעה שקצב התקדמות החקירה משביע רצון ונתנה דעתה מן העבר האחד, לפגיעה בזכות הקנין של המשיב ומן העבר השני, להיקף העבירות הרב, התכלית המניעתית החיונית במקרה דנן, כל זאת בשים לב לעברו הפלילי המכביד, המצביע על אדם המתקשה לקיים את הוראות החוק ומשכך קיים קושי ליתן בו אמון שיעדיף את טובת הכלל על פני טובתו האישית. על יסוד האמור, הורתה כב' השופטת כתבי-ריבלין על הארכת תוקף החזקת המשאית למשך 50 ימים נוספים מיום 13.1.21 כאשר ככל ולא יוגש כתב אישום במועד, התירה לצדדים להגיש בקשות מתאימות לבית המשפט.

6. תקופת התפיסה פקעה ביום 4.3.21 ובחלוף 7 ימים, ביום 11.3.21 הגישה המבקשת הבקשה דנן להארכת התקופה למשך 60 ימים נוספים. המשיב התנגד לבקשה וביום 22.3.21 התקיים הדיון שלפני.

טענות הצדדים

7. ב"כ המבקשת, טען כי חומרי החקירה הרבים הועברו לעיונו בסמוך להחלטה זו לצורך בחינת הראיות והגשת כתב אישום ואולם, בעיצומה של מלאכת הכנת כתב האישום, נלקחו חומרי החקירה לדיון שנערך לפני בעניינם של אחרים המעורבים בפרשה (ראה החלטתי בענין ה"ת 13617-02-21 דימאנשפט נ' המשטרה הירוקה), דבר אשר גרע את המשך הכנת כתב האישום. ב"כ המבקשת חזר בטיעונו על עוצמת החשד הגבוהה המצביעה על מעורבות המבקש ברשת מאורגנת ומסועפת, כמתואר בהחלטת כב' השופטת כתבי-ריבלין. עוד טען כי אין



בחלוף הזמן כדי להקהות את התכלית המניעתית והחשש שמא המשיב ימשיך ויבצע עבירות דומות, ככל שהמשאית תשוחרר.

8. בדיון שלפני הצהיר ב"כ המבקשת, עו"ד משה שמיר לפרוטוקול התחייבותו להגיש כתב אישום עד 30 יום ממועד הדיון. עו"ד שמיר טען כי קיבל את התיק לטיפולו לראשונה אך בסמוך ליום 21.2.21 וכעבור ימים ספורים נלקחו חומרי החקירה והועברו לעיונו של בית משפט בענין האחר. עו"ד שמיר טען שלא ליווה את החקירה מראשיתה ומכלול הנסיבות הללו אף הובילו לאיחור בהגשת בקשה זו.

9. ביום 24.3.21 ובהמשך להחלטתי, העביר ב"כ המבקשת מסמך ממנו עולה כי במהלך חודש ינואר בוצעו פעולות חקירה בעניינם של המעורבים הנוספים והפעולה האחרונה בוצעה ביום 31.1.21.

10. ב"כ המשיב מצדו, התנגד לבקשה. ב"כ המשיב טען כי, בניגוד להצהרת דברי התובע לפרוטוקול הדיון לפיה קיבל לעיונו התיק אך לאחרונה, הרי שהמבקשת הצהירה כבר בבקשתה מיום 30.12.20 על סיומה של החקירה והעברת התיק בסמוך לתובע מוסמך. לשיטת ב"כ המשיב, עובדה זו מצדיקה שחרור המשאית. עוד טען ב"כ המשיב, כי פנה למבקשת בסמוך לאחר פקיעת מועד התפיסה בניסיון לשחרר הרכב ואך בחלוף שבוע ימים, לאחר שקוים שיח באשר לאופן בה תשוחרר המשאית, הוגשה הבקשה להארכת מועד. לטעמו של ב"כ המבקשת, התנהלות המבקשת בנסיבות דנן מצדיקה כשלעצמה דחיית הבקשה. עוד טען כי המשאית מוחזקת מזה כ-150 ימים ויש בכך כדי להשפיע על נקודת האיזון לטובת המשיב, בפרט שמאז 30.12.20 לא נעשתה כל פעולת חקירה בנוגע למשיב עצמו. ב"כ המשיב הוסיף כי אומנם לחובת המשיב עבר פלילי, אולם עברו לא כלל עבירות בתחום העבירות מושא הבקשה. לבסוף טען כי החזקת המשאית פוגעת במצבו הכלכלי אשר נפגע ממילא כתוצאה ממשבר נגיף הקורונה.

דיון והכרעה

11. ככלל, בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודה, שעה שלא הוגשה במועד בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים, יש להורות על השבתם. ואולם, סמכות בית המשפט להאריך החזקת תפוס לאחר חלוף המועד הוכרה בפסיקה במקרים המתאימים, לעניין זה ראה למשל בש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל פ"ד נד (2) 464, בש"פ 5564/14 טננבאום נ' מדינת ישראל (18.9.2014), ה"ת (שלום ראשון לציון) 27465-09-16 יפת ואח' נ' משטרת ישראל (30.4.17) במקרה זה אושרה בקשה להארכת מועד אשר הוגשה באיחור ובתגובה לבקשת להחזרת תפוס, ערר על החלטה זו לבית משפט המחוזי מרכז נמחק לאחר שמיעת הערות בית המשפט במסגרת ע"ח 23217-05-17 יפת נ' מדינת ישראל (22.6.17).

12. שלוש תכליות עיקריות עשויות להוות מקור לתפיסת חפץ: מניעת עבירות; חילוט עתידי והצגת החפץ כראיה במשפט [בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, מיום 12.3.06].

13. תפיסת נכס יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין, ומשכך שומה על בית המשפט לבחון האם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית התפיסה באופן שהפגיעה בו תהא פחותה [רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג



(3), [312].

14. ההגנה על איכות הסביבה הוכרה כשיקול רב ערך בהקשרים שונים לרבות בהקשר הפלילי, נוכח הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע, ונוכח ההכרה בנזק שנגרם לכלל הציבור בשל זיהום הסביבה. בשל אלה ננקטת מדיניות ענישה מחמירה כלפי "עברייני סביבה" (רע"פ 6990/10 **דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 24.11.10).

15. בבואו של בית המשפט לבחון חלופות תפיסה, עליו לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים: הישנות העבירות ומשמעותן; חלופת הזמן ממועד ביצוע העבירה האחרונה; האם מדובר בשימוש ראשון בחפץ התפוס לצורך ביצוע העבירה; השלב בו מצוי ההליך הפלילי; משך הזמן שחלף ממועד התפיסה ועד להגשת הבקשה לשחרור התפוס; קצב החקירה והתפתחותה; לנזק הבלתי הפיך שעלול להיגרם לסביבה כתוצאה משחרור התפוס. [לענין זה ראו עניין **דדון הנ"ל**; רע"פ 607/11 **ע. אלחי בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 21.3.11; רע"פ 9747/08 **סולטן תחריר נ' מדינת ישראל**, מיום 20.11.18; רע"פ 6292/10 **הובלות עבוד בע"מ נ' המשטרה הירוקה**, מיום 5.10.10; בש"פ 4180/11 **מ.ג.ש בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל**, מיום 10.6.11; רע"פ 10104/16 **אחמד סקר נ' מדינת ישראל**, מיום 12.2.17; ע"ח (מחוזי מרכז) 27464-03-19 **בוקרה נ' מדינת ישראל ואח'**, מיום 4.4.19, ע"ח 13264-09-19 (מחוזי חיפה) **משטרה ירוקה נ' הובלות שאדי ריאל בע"מ**, מיום 22.9.19]

מן הכלל אל הפרט

16. לאחר ששמעתי בקשב רב את טיעוני הצדדים ועיינתי בכל הנדרש, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל אם כי באופן חלקי, כפי שיפורט להלן.

17. צודק ב"כ המשיב כי במקרה דנן התנהלות המבקשת אינה ראויה וזו בלשון המעטה. המבקשת בעצמה הצהירה בבקשתה ביום 30.12.21 על סיום החקירה והצורך באורכה בת 60 ימים לצורך הגשת כתב אישום. המבקשת שבה וטענה במעמד הדיון בחודש ינואר, כי היא מצויה בקשר עם התובע המלווה ואף קיימו שיח באשר לאופן בו יוגשו כתבי האישום בפרשייה. הדברים לא עלו בקנה אחד עם הנאמר במעמד הדיון מפי התובע המלווה, אשר הסביר כי יתכן והשיח נעשה מול הממונים מעליו. ואולם, אין בטענה זו לעמוד לבדה ויש להביאה במסגרת מכלול השיקולים.

18. איני מקבלת את נימוקי המבקשת לפיה הימצאות חומרי החקירה בידי בית המשפט בעניינם של אחרים, היא זו שהובילה לעיכוב בהגשת כתב האישום. כפי שכתבתי בהחלטתי בפתקית על הבקשה גופה, השיהוי בהחזקת החומרים עמד לפתחה של המבקשת, לא זו אף זו אלא שהמבקשת לא פנתה לבית המשפט וביקשה החומרים ואף יכלה ליצור לעצמה עותק נוסף של חומרי החקירה, כנהוג במקרים דומים.

19. באשר לטענה הנוגעת לאיחור בהגשת הבקשה, אכן המבקשת הגישה הבקשה באיחור של שבוע ימים. אולם, לאחר ששמעתי בקשב הסביר נציג ב"כ המבקשת במעמד הדיון, הגם שלא הושמע טעם של ממש המצדיק את האיחור למעט תקלה שאירעה, שוכנעתי כי אף בטענה זו כשלעצמה, אין כדי להביא לשחרור המשאית לאלתר.



20. במקרה דנן כבר נקבע כי מדובר בחשד סביר בעוצמה גבוהה, כך למשל צוין בהחלטות קודמות של כב' השופטת כתבי-ריבלין כי בטווח של יומיים בלבד, נצפתה המשאית מושא הבקשה כ-40 פעמים כשהיא מובילה ומשליכה פסולת; המדובר במשיב שאינו אחוז ברישיון נהיגה מתאים; שאינו הבעלים הרשום של המשאית, אלא הציג מסמך שרכש המשאית בתמורה ל- 40,000 ₪ בניגוד לשוויה כנטען במעמד הדיון 167,000 ₪; חלקו של המשיב משמעותי בפרשייה כפי שהתרשמתי בעצמי מעיון בחומר הראיות במסגרת הליך בעניינם של אחרים הנוגעים לפרשייה; במקרה דנן כבר נקבע שמתקיימות שלוש התכליות גם יחד ואולם סבורני כי התכלית המרכזית הנה **התכלית המניעתית** ומשכך הרי שקביעת תנאי שחרור במקרה דנן לא תהלום את תכליות התפיסה.

טיבה ומטרותיה של התפיסה המניעתית הובהרו **בענין דדון** שאזכר לעיל, שם נקבע, בין היתר

כי:

"סעיף 32 לפקודת מעצר וחיפוש קובע כהאי ליסנא: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, **אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה**, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה". ענייננו בחלופה השניה "כי באותו חפץ... עומדים לעבור עבירה". **מדובר ב"תפיסה מניעתית":**

"אחת המטרות העיקריות לתפיסת חפץ בידי המשטרה נועדה למצב בו קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ "עומדים לעבור עבירה". **תכלית זו היא, ביסודה, מניעתית, ונועדה להקשות על העברין המיועד להוציא מן הכח אל הפועל את תכניתו הפלילית.** כפי שציין בית המשפט בפרשת גאלי, שם, בעמ' 322: 'פירוש זה מתחזק בשוותנו נגד עניינו את תכליתו של החוק. והיא: הקניית סמכות למשטרה לתפוס חפץ במקום שיש יסוד סביר להניח כי אותו חפץ עשוי לשמש בעבירה, **ובמטרה למנוע מבעליו יכולת לעבור בו עבירה נצפית. הגיונו של החוק מדבר בעד עצמו.** אם אמנם "יש... יסוד סביר להניח" כי בחפץ פלוני עומדים לעבור עבירה, היעלה על הדעת כי המחוקק יעמוד מנגד ויחריש? נוכח הדברים המפורשים שבסעיף 32(א) לפקודת החיפוש, הנקבל כי המחוקק ימנע את המשטרה מתפיסת נכס במקום בו יש יסוד סביר להניח כי עומד הוא - אותו חפץ - לשמש בביצועו של פשע? הקושיה קושיה, והתשובה בה'. **ביסוד התכלית המניעתית טמון אינטרס ציבורי למנוע, או להקשות באופן ניכר על העברין את מימוש זממו הפלילי באמצעות שלילת החפץ המיועד לשמש אמצעי בביצוע העבירה.** סמכות זו היא אמצעי אחד מיני רבים במלחמת רשויות אכיפת החוק בפשיעה" (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופטת פרוקצ'יה); בש"פ 6271/01 מובילי עטיה בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם); רע"פ 6292/10 הובלות עבוד נ' המשטרה הירוקה (לא פורסם))." [ההדגשות אינן במקור-ד.ס.ג.]



לנוכח שכיחות העבירות והגברת המודעות לחשיבות האינטרסים הסביבתיים, ניתנו מספר לא מבוטל של החלטות המורות על המשך החזקת התפוסים לצורך מניעת, בדומה למקרה שלפני [רע"פ 6292/10 **הובלות עבוד בע"מ נ' המשטרה הירוקה המדור לאיכות הסביבה** (5.10.10); רע"פ 607/11 **ע.אלחי דאוד בע"מ נ' מדינת ישראל** (21.3.11); רע"פ 9747/08 **תחריר נ' מדינת ישראל** (20.11.08); ה"ת (מרכז) 51822-12-18 **גאלי ואח' נ' מדינת ישראל** (6.1.19).

21. עוד אציין כי בעניינה של חברת די מאנשפט, הקשורה לפרשייה זו דחיתי הבקשה להחזרת התפוסים וזאת לצורך הגשת כתב אישום.

22. בנסיבות אשר פורטו דלעיל, סבורני כי יש לאזן בין עוצמת החשד, תכליות התפיסה, העדר האמון שניתן ליתן במשיב שימנע מלהמשיך ולבצע עבירות, גם לא בכפוף להפקדה של ערבויות כספיות, התחייבות התובע המטפל בעצמו להגיש כתב אישום בתוך 30 יום, לבין התנהלותה הבלתי ראויה של המשיבה לרבות הגשת הבקשה באיחור, משך הזמן שחלף ממועד סיום החקירה, העובדה שמדובר בקניינו של אדם, התקופה הכלכלית הגשה והעובדה שחלפו 150 ימים ממועד התפיסה.

23. אשר על כן ובאיזון הראוי בין האינטרס הציבורי לזכויות הקנין, אני מקבלת את הבקשה, אם כי באופן חלקי ומשכך אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוס וזאת **עד ליום 08.04.21** לצורך הגשת כתב אישום.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.